

KORTÁRS ÚTLEVELÉRE

Surranva kell most élned itt, sötét
vadmacskaként, ki néma hittel ugrik
és karmol is szörnyen, tiz leszes körömmel;
ki hogyha alszik, félig alszik és
szembehasal a vésszel akkor is
s villanva eltűnik, ha fáj a küzdelem.

Vagy sárként kell majd tapadnod orvul,
lábát, ha rádlép, nyalogatni puhán
s mutatnod a hátad, hogy nyomát viseled
és hogy mily becses néked ez emlék!
medália hátadon s az asszonyod
ott a piacon, délidőn róla dicsekszik.

*

Ha ezt követed, élhetsz valahogy;
bólinthatsz meleg ételek fölött
és az esti csöndben leköpheted magad!

*

Vagy föllázadsz, mindezt ha nem tudod
és híredet most itt nem hirdetheti
semmise akkor és legelső fürdőd, az
hiába volt! Mert mocskol e kor. De
híred jövő fiatal korokon
vonul át égi fényeknél fényesebben!

Gondold el! hogyha lázadsz, jövőendő
fiatal koroknak embere hirdet
s pattogó hittel számot ad életedről;
számot ad és fiának adja át
emlékedet, hogy példakép, erős fa
legyen, melyre rákúszhat a gyöngye növendék!
(Szeged).

Radnóti Miklós.